

Antiqvae Lectionis Tomus ...

In Qvo Plvra Qvam XX. Antiqua monumenta, nunquam edita

Canisius, Heinrich

Ingolstadii, 1602

Mvsæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64160](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-64160)

POETA.

DOCTÆ Pierides memorandas editz landes,
Dicite perpetuas Henrico deprecor Odas:
Regis & immensum diuturnum carmina sensum,
Huius res latae miltosuma proferat etas:
Hoc decus ingenij superet duo tempora mundi:
Dum mundus pereat, Regis sapientia viuat.
Si puer & iuuenis sic floruit omnibus actis,
Quos dabit hic fructus maturo tempore dulcis?
Pangite; materiam Rex præstat laudibus aptam;
Vos dictate mihi, dictarum scripsero vestri.

M V S A.

Principio Regi benedicimus omnipotenti,
Qui caput est regum, quo gloria crescit eorum;
Qui Pater in Nato pariter cum Pneumate sancto.
Lege sub aeterna dominus regnabit & ultra.
Hunc pie laudemus, nam summam laudis habemus:
Hoc habeat munus, qui regnat eternus & unus.
At Rex noster homo ditatus perpere dono.
Tertius Heinricus, virtutum regnat amicus,
Alter post Christum regit orbem circiter istum.
Ipsum laudemus, nam causas laudis habemus.
Ex PIIS HEINRICVS per nos modo sit benedictus,
Versibus imprimis repetito nomine Regis,
Ut quotiens sancti surgant pro Rege vocati,
Rex totiens Christo placeat de nomine mixto.
Rex Heinrice DEO regum charissimus esto.
Rex Heinrice pia charifimus esto MARIAE.
Rex Heinrice Duci dilectus sis MICHAELI.
Rex Heinrice polis splendescas fonte IOANNIS.
Rex Heinrice tuis sit ianitor aethere PETRVS.
Rex Heinrice boni testimoni epistola PAULI.

Rex

Rex Heinrice tuos ANDREAS dirigat adiutor.
 Rex Heinrice preces hos curer virgo I OANNES.
 Rex Heinrice THOMAS te verrat in omne quod effas.
 Rex Heinrice tuus sit ductor ad alta PHILIPPVS.
 Rex Heinrice pares IACOBUS fint teredimentes.
 Rex Heinrice DEO placeaatribuente MATHÆO.
 Rex Heinrice tuam SIMON corroboret aulam.
 Rex Heinrice piam THADDAEVUS det tibi vitam.
 Rex Heinrice Deum teneas per BARTHOLOMÆVM.
 Rex Heinrice vias tibi præparet ore MATHIAS.
 Rex pie cum STEPHANO sis laetus semper in alio.
 Teq; pares Stephanus benedicant ordine cuncti.
 Rex bone SILVESTER tibi sit per scula dexter,
 Teq; sui socij benedicant ordine cuncti.
 VIRGINIBVS sacris placeas ex omnibus artis.
 Omnes te SANTIS redimant de criminis mundi:
 Sit Rex sanctorum fautor tuus atq; tuorum.
 Hac tibi Rex Musæ cantamus voce sonora,
 Cq; chorus noster renouat tua carmina semper;
 Ve tibi laus crescat, dum Sol & Luna patescat,
 Nos damus officium quo crescat gloria rerum,
 Ex nostris donis manifestant verba Maronis,
 Quid pius Eneas quid Turnus possit in armis,
 Fistula Musarum Flacco dictauerat Odas,
 Vi Mæcenatem fecisset laude perennem.
 Hæc eadem docuit Lucanum dicere bella
 Casaris & magni que durant ultima seculi.
 Ex nostris monitis callebat Statius auctor
 Thebanos juuenes miseris discernere flammis.
 Nasonis studium totus recitauerat orbis,
 Ex nostris curis ornauit scripta figuris.
 Regibus antiquis laudes cantauimus olim

Bb

Ee

Et de Principibus scribendi creuerat vsus.
 Nunquam sic libuit quenquam laudare potentem
 Ut dominum Regem, quem prodit nobile nomen
 Heinrici, veterum de magno germine duclum.
 Rex tibi cantamus, eibi laudis dona paramus.
 Accipe, de nostris ut viuas mortuus actis.
 Nos operam dabimus, quo posset dicere mundus,
 Corrigere pacis
 Terrius Heinricus fuit olim paucis amicus.
 Fama sui meriti superabit tempora mundi.
 Sic tibi cantabit, quem mundus adhuc generabit.
 Nonne tibi merito magni debentur honores,
 Atq; fauor populi, post Omnia portio cœli?
 In m. s. hæc ad
 marginéerant:
 STASIO REGIS
 Nam charus populo placuit sapissime Christo
 Quem Regem talis virtutum copia lustrat.
 Nunquid abest aliquid, quod Regis gloria querat?
 Omnia spe vel re venerunt commoda per te.
 Si petimus pacem; tu Rex præstauris illam.
 Si cupimus bellum; tu Rex commiseris illud.
 Quod si confilium; tu Rex dabis vide multum:
 Si volumus studium; tu Rex decus es studiorum.
 Omnes munificos tu Rex præcellere nosti.
 Inter clementes tu Rex clementior extas.
 Sic castigandos tu Rex ratiōne flagellas.
 Quicquid in humanis consistit moribus æqui,
 Hoc Deus aut totum, vel partem condidit in te.
 Quām prudens opifex, qui commoda materie*ci*
 Elegit primum, de qua bona tanta pararet;
 Quem de gente virum Dominus discerneret aucto*r*,
 Qui foret imperio modo pos*et* hæc aptior isto!
 Forma, genus, probitas concordant omnia Regi;
 Omnia conueniunt, concurrunt cuncta per illum.
 Solus habet totum, quod plures auxerat olim.

Salus

Salve certa quies populorum tempore nostro:
 Salve pax orbis, mundi fore issima turris,
 Hostes Ecclesia que sternit semper abunde;
 Unde sui capitum mundus præuidit honorem.
 Tu caput es mundi, caput est tibi rex olympi,
 Cuius membra regis iusto moderamine legis.
 Tales vult dominus, quibus es hæc maxima virtus,
 Mens humilis multum, cum qua te nouimus oratum.
 Ceruicem pronam decet acceptare coronam.
 Rex humilis crescit, quoies oriente diecit;
 Et cadit elatus, semper sœuire paratus.

EPILOGVS.

Carmina musarum Rex perlege pauca tuarum.
 Sit locus hic alius tibi reddere munia laudis,
 VVIPONI tuus famulus si vult defendere tempus,
 Ut scribat Regi, quod lex dictauerit illi,
 Hic nobis istos persuasit claudere versus.
 Si Christo curæ pie Rex Caesar, future,
 Et viuas sanus centeno tempore canus.

Carmen Legis. plaudere Regis.

Ad Regis laudes Lex ambas erigit aures.
 Ut legetes pluuiis, sic creco laudibus ifis.
 Non plus mulcet apes melitos lambere flores,
 Quam me laus Regis, qua constat pactio legis.
 His mibi sit verbis, quod rore virentibus herbis,
 Quando dies verni reparabunt gaudia mundi.
 Quid satius Legi, quam dicere talia Regi?
 Salve flos patriæ, quo fructum pacis habere
 Non dubitat mundus; quia regnas orbis secundus
 Post dominum cœli dignus mundana tueri;
 Salve stirps Regum populus veneranda per ævum.

Bb 2

Radix